

TORNAI JÓZSEF

Tejút

*Tollas nyilaim áznak az erdön,
adj nekem tavaszt,
mikor itt az ősz.*

*Rám esik a felhőkbe lógó
házak árnyéka,
nem látok madarat se.*

*Úttalan homokpusztát adj nekem,
hova a négykerekű fenevadak
nem jönnek utánam,*

*csönd lesz a fejem körül, semmi más:
elcsavarodott fák alatt
nézek a tűzbe.*

*Asszonyi ölet is adj nekem még egyszer,
hadd lássam az ős-folyamokat,
messze futva előled a Tejúton,*

*te nagy vadász,
ki öreg bőrömet kiszögezed
a szélben álló, hosszú oszlopokra.*

Bohócok

*Mondd, hogy nem vagyunk bohócok,
fölbukfencezve
az első tarisznyamellű lányban,
a gyönyörvágó vastag mázával festve
nászéjszakánkon
vagy a halotti lepedőn
felkötött állal.*

Nem nevetséges
a történelem fúvószenéjére táncolni,
mint a cirkuszi medve,
nem bakkecskemekegés,
mikor kinyilatkoztatjuk
az igazságot
istenről
két comb izgalmáról?

Mondd, hogy nem vagyunk
vesszőnk, hüvelyünk,
lángelménk bohócai,
bugyogónkkal gépeinkbe és rakétáinkba
akaszkodva.

Nem halálos vicc
vaksi szemünkkel időnként
fölbandszítni a napra,
nem totyogás
és orra esés ez itt
a szakállas hegyek
röhögése közben?

Mondd, hogy nem vagyunk
az idő bohócai,
az egész körülöttünk csapkodó,
homályos teremtés-pusztítás
fejreállt bohócai.

Leporoljuk a nadrágunkat,
fejünkbe nyomjuk
a bojtos sipkát,
nem úrutazás ez,
bukás és megdicsőülés —
a fűrészporban?

MAJTÉNYI ERIK

Bú

jócska

Játsszatok velem,
én elbújok,
Játsszunk már így is —
Legyen igaz
Csináljuk
különben nem ér

emberek:
ti meg keressetek!
ne mindig másképp!
ságos a játék!
becsületesen,
a nevem!